

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۲۵ دسمبر ۲۰۱۱

مصیبت در انتظار مردم نادار امریکا

بیش از ۲۵ سال است که در اداره خدمات اجتماعی شهر الکزاندریه در ایالت ورجینیا مصروف کار می باشم. در خلال این مدت طرح های مختلف اجتماعی برای کمک به مردم محتاج روی صحنه آمده و بعداً تعدیل شده و یا کلاً از بین رفتند. این تغییرات صرف منحصر به شهر الکزاندریه و یا ایالت ورجینیا نه، بلکه در سطح ملی مطرح بحث بوده است. دلایل مختلفی برای تعدیل و یا تطبیق طرح های جدید وجود دارد: ظهور نیازمندی های جدید مردم، تکثر نفوس، ناکارائی طرح های قبلی، معرفی تکنالوژی جدید (بالاخص کمپیوتر) و تغییرات اداری. اینبار تعدیلات و تغییرات زیانبخشی در سطح ملی بر اقشار بی بضاعت امریکا تحمیل خواهد شد.

مصرف کمرشکن نظامی، تداوم بحران مالی و پولی، فقدان توازن در تجارت بین المللی امریکا، کسر بودجه، افزایش متداوم قرضه های خارجی، صاحبان سرمایه و طبقه حاکم امریکا را بر آن داشته است تا برای به اصطلاح توازن بخشیدن کسر بودجه، تقلیل بیکاری مزمن و تسریع رشد اقتصادی تعدیلات عمده را روی دست گیرند. اگر طرح های جدید دولت امریکا مرعی الاجراء گردد، اقشار نادار این کشور قربانیان اول خواهند بود. ما در این اواخر شاهد اعتراضات مردم امریکا به ارتباط تقسیم غیر عادلانه ثروت هستیم. مردم امریکا آهسته آهسته متوجه بی عدالتی های اجتماعی شده و خواستار تغییرات کیفیتی در حیات خویش شده اند.

پروگرام هائی که طبقه حاکم امریکا در صدد حذف و یا تعدیل آنها اند، عبارت اند از:

کمک های اضطراری برای مردم کم عاید در اثنای زمستان، پروگرام بیمه صحتی اطفال، مراکز صحتی محلی، کمک برای محو امراض ساری، کاهش و یا حذف کامل کمک های تعلیمی (Pell Grants) برای محصلان بی بضاعت، کمک های غذایی و صحتی برای زنان، اطفال و کودکان، کمک های اضطراری فدرال در جریان وقوع مصیبت های طبیعی، کاهش و یا قطع کمک های غذایی برای مردم محتاج، خدمات پارک های عامه، مسدود کردن مراکز تقریحی برای جوانان، حفظ محیط ماحول، کمک برای کودکان، کمک برای کرایه منازل، حذف کمک های زیر بنائی مانند اعمار مجدد پل ها و سرک ها و تعدیل و یا حذف کامل ده ها پروگرام غیر نظامی که اکثریت مردم به آنها محتاج اند.

صاحبان سرمایه، وال ستریت، سکتور نظامی و استخباراتی و گروه های فشار از این نوع کاهش ها مستثنی اند. با کمال تعجب که اداره اوباما این روش را "فداکاری مشترک" نامیده که همه افراد جامعه در آن سهم بوده، در حالی که واقعیت عکس این گفته است. اقشار نادار در مواقع عادی و یا اضطراری بیشترین بار و مشقت را تحمل می نمایند. در درهم کوبیدن کارگران، بیکاران و اقشار نادار فرقی بین دموکرات ها و جمهوری خواهان وجود ندارد. صرف در جریان انتخابات ریاست جمهوری و یا سنا و کانگرس کاندیدان احزاب موکرات و جمهوری خواه سعی می ورزند با استفاده از وسایل ارتباط جمعی خود را بهترین دوستان مردم امریکا معرفی نمایند. بعد از این که به هدف نایل شدند، به تمام وعده های داده شده در جریان انتخابات به مردم پشت پا می زنند. نمونه بارز آن شخص اوباما است. اوبامای فعلی آن اوبامای دوره مبارزات انتخاباتی نیست. در گفتار و کردار، اوبامای دموکرات همانند بوش جنگ طلب جمهوری خواه عمل می کند. در تجاوزات بر سایر کشور ها هر دو حزب برحسب فرمایشات وال ستریت عمل می نمایند و سعی می ورزند که هر حزب خود را بیشتر حامی و وفادار به ارزش های ضد انسانی وال ستریت معرفی نماید.

در بودجه سال ۲۰۱۲ امریکا، ۳.۶ بیلیون دالر کاهش در کمک های تعلیمی، صحتی و فامیلی پیش بینی شده است. معیار برای به دست آوردن کمک های تعلیمی تغییر خورده و ممکن است که بیش از یک صد هزار تن محصل از تحصیل و یا ادامه تحصیل محروم گردند. در عوض کانگرس سعی می ورزد تا سهم مالیه دهی کورپوریشن ها، بانک ها و سرمایه داران بزرگ را به بهانه خلق کار و سرمایه گذاری در نهاد های تولیدی کاهش دهد که در واقعیت کوپون غذای ثروتمندان است. خطر این موجود است که اداره تقاعدی فدرال خصوصی شود و سرنوشت آن تابع نوسانات بازار گردد. اگر خصوصی سازی اداره تقاعدی که از جانب محافظه کاران چهار آتشه بیشتر تبلیغ می شود در نهایت تحقق یابد، مصیبت جبران ناپذیری در انتظار مردم کم عاید خواهد بود. مصرف کمر شکن نظامی، اختلاس پول مردم توسط مؤسسات مالی و قرضه های سنگین دولت امریکا، اقتصاد این کشور را در مرحله ورشکستگی قرار داده است. مردم امریکا حق دارند در مقابله با بی عدالتی های اجتماعی به پا خیزند و برای خلق یک جامعه مرفه و با ثبات سرنوشت خویش را در دست گیرند.